

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Lilia Țurcan împotriva Nelei Bodorin

(constatarea simulației relative a valorii arvunei și încasarea dublului
arvunei)

împotriva deciziei din 20 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-243/25

NR. PIGD 2-24003570-01-2ra-19052025

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Drochia sediul Central (jud. V. Craveț)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Lilia Țurcan, reprezentată de avocatul Augustin Condrea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 ianuarie 2024, Lilia Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nelei Bodorin solicitând constatarea simulației relative a valorii arvunei în cuantum de 8.000 euro, prevăzută în contractul de arună din 16 martie 2021 încheiat între părți; plata sumei de 16.000 euro, reprezentând dublul arvunei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 16 martie 2021, între Lilia Țurcan și Nelea Bodorin a fost încheiat un contract de arună având ca obiect înstrăinarea unui bun imobil – casă de locuit aflată în proprietatea pârâtei, termenul pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare fiind stabilit pentru 16 martie 2023.

3. Valoarea reală a arvunei a constituit 8.000 euro, suma pe care a și predat-o efectiv pârâtei. Totodată, la autentificarea contractului, pârâta ar fi propus indicarea unei valori inferioare, de 500 euro cu titlu de arună și a unui preț al imobilului de 2.000 euro, motivând că urmărește reducerea obligațiilor fiscale și notariale. Reclamanta susține că a acceptat această modalitate de consemnare, având asigurarea că între părți va produce efecte înțelegerea reală referitoare la suma de 8.000 euro.

4. Reclamanta a menționat că, la expirarea termenului contractual, pârâta a refuzat să înstrăineze imobilul și să restituie suma primită. De asemenea, aceasta susține că toate demersurile de soluționare amiabilă a litigiului au rămas fără rezultat, iar pârâta nu a restituit niciun mijloc bănesc. Totodată, reclamanta invocă faptul că fiica sa, care a locuit în imobil în perioada executării contractului, a efectuat anumite investiții și lucrări de reparație, ale căror costuri nu au fost recuperate.

5. Ulterior, pârâta ar fi recunoscut că avea nevoie de mijloace financiare și că nu intenționa în mod real să înstrăineze bunul imobil, ci doar să beneficieze de suma primită. De asemenea, pârâta i-ar fi propus restituirea sumei de 5.000 euro din cei 8.000 euro primiți, cu condiția semnării unei declarații privind lipsa oricăror pretenții ulterioare.

6. Reclamanta susține existența unei simulații relative prin care valoarea reală a arvunei de 8.000 euro a fost disimulată sub valoarea declarată de 500 euro, solicitând ca efectele juridice să fie apreciate în raport cu înțelegerea reală a părților.

7. Totodată, reclamanta a invocat că, în materia simulației, actul secret produce efecte între părți dacă sunt întrunite condițiile de fond prevăzute de lege, susținând că lipsa formei autentice a actului secret nu împiedică recunoașterea efectelor acestuia în raporturile dintre părți.

8. Reclamanta a susținut că declararea unei valori inferioare celei reale urmărea evitarea unor obligații fiscale și notariale, împrejurare care, în opinia sa, relevă caracterul ilicit al conduitei părâtei și justifică administrarea probei testimoniale pentru dovedirea circumstanțelor invocate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 15 iulie 2024, acțiunea înaintată de Lilia Țurcan a fost admisă integral. S-a constatat simulația relativă a valorii arvunei în sumă de 8.000 euro conform contractului de arună din 16 martie 2021, încheiat între Lilia Țurcan și Nelea Bodorin. S-a obligat Nelea Bodorin să achite reclamantei suma de 16.000 euro sau echivalentul acesteia în lei moldovenești la data executării hotărârii și s-a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 9.288 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 09 august 2024, avocatul Tudor Chitroacă, în interesele Nelei Bodorin, precum și Nelea Bodorin, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

11. Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel, apelanților fiindu-le acordat termen până la 18 noiembrie 2024 pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii achitării taxei de stat în cuantum de 8.362,60 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei.

12. La 13 noiembrie 2024, avocatul Tudor Chitroacă, în interesele Nelei Bodorin, a prezentat prin poșta electronică apelul motivat și dovezile achitării taxei de stat și a taxei de timbru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, respingerea acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia Curții de Apel Nord din 20 februarie 2025, a fost admis apelul declarat de avocatul Tudor Chitroacă în interesele Nelei Bodorin și de Nelea Bodorin. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 15 iulie 2024 și s-a pronunțat o nouă decizie, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Lilia Țurcan împotriva Nelei Bodorin privind constatarea simulației relative a valorii arvunei, încasarea dublului arvunei și a cheltuielilor de judecată. S-a dispus încasarea de la Lilia Țurcan în beneficiul Nelei Bodorin a sumei de 2.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, a sumei de 8.362,60 lei cu titlu de taxă de stat și a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

14. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că contractul de arvună nr. 1-357 din 16 martie 2021, autentificat notarial, prevedea expres că valoarea bunului imobil constituia 2.000 euro, iar quantumul arvunei era de 500 euro. În aceste condiții, instanța a apreciat că nu existau probe pertinente și concludente care să confirme susținerea reclamantei privind remiterea unei arvune în sumă de 8.000 euro.

15. Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe întemeiată pe înregistrările audio prezentate de reclamantă, reținând că acestea nu puteau prevala asupra conținutului unui act autentic și nici nu puteau substitui un contract încheiat cu respectarea cerințelor legale de formă. Totodată, s-a constatat că autenticitatea, proveniența și condițiile în care au fost realizate respectivele înregistrări nu au fost demonstrate în mod corespunzător.

16. În acest sens, instanța a făcut trimitere la dispozițiile art. 308, art. 312 și art. 1027 din Codul civil, reținând că actul juridic reprezintă manifestarea de voință îndreptată spre producerea de efecte juridice, iar contractul se consideră încheiat atunci când părțile au ajuns la un acord asupra clauzelor sale esențiale. Totodată, prin raportare la art. 954 alin. (2) din Codul civil, s-a constatat că convenția privind arvuna trebuia să îmbrace forma autentică impusă de lege pentru actul juridic garantat.

17. Analizând dispozițiile art. 1089 alin. (1) și (3) și art. 1093 din Codul civil, instanța de apel a reținut că simulația relativă presupune existența concomitentă a unui act aparent și a unui contract secret care exprimă voința reală a părților. Or, la materialele cauzei nu exista niciun contraînscrib sau alt act juridic care să ateste existența unei înțelegeri secrete privind o arvună în quantum de 8.000 euro.

18. De asemenea, instanța a apreciat că simpla invocare a unei înțelegeri diferite de cea consemnată în actul autentic, neconfirmată prin probe admisibile și concludente, nu este suficientă pentru a demonstra existența unei simulații relative. În plus, prin prisma art. 321 alin. (1) și art. 322 alin. (1) din Codul civil, s-a reținut

că nerespectarea formei scrise a actului juridic decădea părțile din dreptul de a dovedi existența acestuia prin probe testimoniale.

19. Totodată, instanța de apel a reținut că materialele cauzei indicau faptul că însăși reclamanta a renunțat la finalizarea tranzacției de vânzare-cumpărare a imobilului până la termenul convenit, împrejurare care, în viziunea instanței, excludea posibilitatea de a pretinde restituirea dublului arvunei în temeiul art. 956 alin. (1) din Codul civil.

20. Instanța de apel a concluzionat că reclamanta nu a demonstrat existența unei simulații relative privind valoarea arvunei și nici temeiurile pentru încasarea dublului acesteia, motiv pentru care a respins acțiunea. Totodată, în temeiul art. 82, art. 94 alin. (1) și art. 96 din Codul de procedură civilă, a dispus încasarea de la reclamantă în beneficiul părâtei a cheltuielilor de judecată constând în taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile pentru asistență juridică, apreciate ca fiind reale, necesare și rezonabile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 02 mai 2025, Lilia Țurcan, reprezentată de avocatul Augustin Condrea, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 20 februarie 2025, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

22. În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material referitoare la instituția simulației și la regimul probator al acesteia. Aceasta a susținut că instanța de apel a exclus neîntemeiat înregistrările audio din probatoriul cauzei, deși art. 1093 din Codul civil permite dovedirea simulației prin orice mijloc de probă atunci când aceasta are caracter ilicit. În opinia sa, respectivele înregistrări confirmau remiterea unei arvune în cuantum de 8.000 euro și reflectau voința reală a părților.

23. Totodată, recurenta a invocat că instanța de apel a acordat o valoare probantă supraevaluată contractului de arvună autentificat notarial, fără a analiza efectiv conținutul înregistrărilor audio și fără a verifica autenticitatea acestora prin administrarea unor probe suplimentare, inclusiv prin efectuarea unei expertize fonoscopice.

24. De asemenea, aceasta a susținut că instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile referitoare la forma actului juridic, ignorând prevederile speciale ale art. 1090 alin. (3) din Codul civil privind contractul secret în materia simulației, precum și că nu a examinat corespunzător susținerile referitoare la recunoașterea de către părată a sumei reale remise și la disponibilitatea acesteia de a restitui parțial suma primită.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia Curții de Apel Nord a fost pronunțată la 20 februarie 2025, iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 24 martie 2025 (f.d. 110). Prin urmare, recursul declarat la 02 mai 2025, se consideră depus în termen (a se vedea pct. 25).

31. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

32. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Lilia Țurcan, reprezentată de avocatul Augustin Condrea, Completul de judecată constată că acestea nu corespund cerințelor art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind orientate, în esență, spre contestarea concluziilor instanței de apel prin prisma propriei aprecieri asupra circumstanțelor cauzei și a probelor administrate, fără identificarea unor erori de drept susceptibile examinării în ordinea recursului. Curtea Supremă de Justiție examinează cauza în limitele motivelor invocate în cererea de recurs, iar recurenta nu a formulat critici juridice apte să angajeze controlul de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Recurenta susține că instanța de apel a apreciat eronat probatoriul, prin excluderea înregistrărilor audio, neadministrarea unei expertize fonoscopice și interpretarea greșită a normelor privind simulația. Cu toate acestea, Completul constată că aceste susțineri nu sunt apte să demonstreze existența unor erori de drept material sau procedural în raționamentul instanței de apel.

34. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a examinat în mod complet circumstanțele cauzei și probele administrate, reținând întemeiat că la materialele dosarului nu exista niciun înscris în formă autentică sau alt mijloc de probă apt să confirme existența unei convenții secrete privind remiterea unei arvune în quantum de 8.000 euro. Totodată, instanța de apel a motivat suficient concluzia potrivit căreia înregistrările audio prezentate nu puteau răsturna prezumția de autenticitate și veridicitate a contractului de arvună autenticat notarial și nu permiteau stabilirea cu certitudine a circumstanțelor invocate de reclamantă.

35. De asemenea, Completul observă că recurenta nu indică nicio normă de drept material sau procedural a cărei interpretare de către instanța de apel ar fi fost contrară legii ori jurisprudenței uniforme și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al concluziilor acesteia, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

36. Susținerile formulate în recurs vizează, în realitate, reevaluarea circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză, precum și concluziile desprinse de instanța de apel în urma examinării acestora, aspecte care nu pot face obiectul unei noi aprecieri în cadrul controlului de legalitate exercitat de instanța de recurs.

37. Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs exprimă doar dezacordul recurente faţă de soluţia adoptată de instanţa de apel şi tind la o rejudecare a fondului cauzei, inadmisibilă în procedura recursului.

38. În aceste circumstanţe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întruneşte condiţiile de admisibilitate prevăzute de lege şi se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

39. În conformitate cu art. 431 alin. (1) şi (2), art. 433 alin. (1) lit. f) şi art. 440 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Lilia Țurcan, reprezentată de avocatul Augustin Condrea.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat